

Eric Tomas de Saint-Maur

PREDSTAVITEV KNJIGICE THOMASA JARITZA

Abstract

PRESENTATION OF THE BOOKLET OF THOMAS JARITZ

The booklet of Thomas Jaritz – Tomaž Jarič, about the fact that the majority of inhabitants of German lander are possessing Slavic roots, was concealed. The writer stresses: Each mistake is a shame for humanity. The one who loves the people, hates their mistakes and makes any effort to correct them. Storms clean the air and from combat of minds the truth arises. Into such combat goes my performing, that follows and without regrets should it sink, if it cannot stand such fire proofing. History is like a second Sun on the Earth, it enlightens actions and destiny of nations, but life without any history is better, than a life with history, which is lacking the truth. The truth, which suits the God, does not hurt anybody and my performing bears not a trace of an intention to hurt generous German people, who are worthy of all respect. To bring closer these two big nations and lay between them the nice ribbon of mutual regard and love, this is the intention of my tiny writing.

Spremna beseda prevajalca

Ko sem prebirajoč Bleiweisove „Kmečke in rokodelske novice“ iz XIX. stoletja, naletel na vest o pričujoči knjigici, sem se je polotil iskati. Najprej sem iskal po avstrijskih knjižnicah, mestnih, pokrajinskih, deželnih itd. Ko nisem našel ničesar, sem pričel iskati po Nemčiji, nato po vsem spletu ter končno našel v neki kanadski knjižnici le zbirko koroških pesmi Thomasa Jaritza, v nemškem jeziku. To me je utrdilo v prepričanju, da je omenjeni junak res živel, kajti ob vsem neuspešnem iskanju sem pričel dvomiti, da je sploh kdaj obstajal. To pa je bilo tudi vse – in premalo. Nato sem v iskanje vključil še poklicnega knjižničarskega vodiča, z več kot 30 letnimi poklicnimi izkušnjami. A tudi on ni našel ničesar, razen omenjene zbirke pesmi. Pri osebнем pogovoru, je omenil še zadnjo edino teoretično možnost, kakor je dejal: Pogledati v ročni kartotečni seznam starih knjig v NUK-u, ki še ni na spletu. In prav tam sem jo našel, potem ko sem prebrskal vse knjižnice, ki so na spletu. Davni darovalec, vrli g. Ivan Terhav jo je bil podaril, verjetno ob ustanovitvi knjižnice.

Thomas Jaritz, ki je bil napisal gornjo knjigico je v avstrijskih in nemških knjižnicah popolnoma neznan. Ko sem knjižico končno našel in prebral, mi je postal vzrok za neobstoynost zgodovinarja Thomasa Jaritza popolnoma jasen. Tudi vam bo, ko boste prebrali ta droben zapis, ki je vreden, da ga podrobno preštudirajo naši zgodovinarji in jezikoslovci.

Thomas Jaritz je bil za oni čas sploh, pa tudi za danes velik junak, ki se je bil spravil razjasniti in razbiti velikansko laž, pri arhitekturi in gradnji katere so sodelovali, mnogi uslužni hlapci in karieristi, tako rekoč vseh narodnosti. Geslo ‚Lažnivci vseh dežel, združimo se!‘ bi to gadjo zalego vseh političnih barv dobro zadelo. Laži so povzročile mnogo gorja in človeških žrtev, izginila so cela ljudstva, ki danes Evropi manjkajo. Povzročile pa so tudi lažni napredek, ki se kaže v moralni razpuščenosti in posledičnem izumiranju, saj je Evropa prisiljena uvažati afrikance, azijate itd., ki bodo nekega dne, ko se bodo dovolj razmnožili, vzeli lepi Evropi pesmarico iz rok ter bo morala Evropa peti in plesati po njihovih notah. Tako nekako, kot se dogaja Slovencem, katerim so bili Hrvati ukradli zemljo in duše, ne malokrat pa tudi življenja. Evropi bodo vzeli njeno dušo, premoženje in — dediščino. Edina laž, ki je v Evropi prepovedana, je zanikovanje pomora judovskega naroda v II. vojni.

Ako ravno je bil Jezus prišel na Zemljo služiti ter je odločno zavrnil nasprotno Satanovo ponudbo, Jezusove cerkve služenja ljudem niso poudarjale, ampak so večinoma sodelovale z oblastniki, ki so imeli na umu le surovo vladanje, brez ozira na ceno, še najmanj pa služiti Bogu ter ljudstvu s svojo močjo in modrostjo. Tudi katoliška, zlasti nemška cerkev, je jemala *Vinedom* pravice ter jih potujčevala. Vedno je v Vatikanu razpolagala z najbogatejšimi zgodovinskimi viri ter bi mogla že zdavnaj uveljaviti resnico o *Vinedih*, če bi ji za resnico tudi šlo. Ali bo cerkev pozno, a morda ne prepozno, spoznala svojo zмотo in jo popravila? Bilo bi lepo in razveseljivo.

Ako bi si bili svoj čas Avstrijci, Nemci in njihove cerkve vzeli to drobno knjigico Korošca Thomasa Jaritza k srcu, bi Evropa in svet danes izgledala mnogo bolje, predvsem pa bi Evropa imela dovolj ljudi, zagotovljeno vero v prihodnost in neskaljen pogled na svet in vero.

Ta knjigica pomete z namernimi lažmi o nemških Germanih ter njihovih slavnih bitkah z Rimljani. Tedanji prebivalci Germanije so bili *Vinedi*, razdeljeni na številne področne rodove, kakor je še danes v Sloveniji. Mnogo naših slavnih prednikov, vojskovodij itd. si lastijo Nemci, katerih tedaj sploh ni bilo v Germaniji. Če ste verjeli, da v filmu ‚Gladiator‘ gledate nemške Germane, ste se zmotili: Gledali ste svoje prednike. Ako so vas učili, da so ustanovitelji Rusije Skandinavci nemškega rodu, Rurik in njegovi bratje, pozabite na to – bili so naši predniki germanski *Vinedi*, z bregov Venetskega zaliva (danes Baltsko morje) in velikega Ladogskega jezera. Tudi prvotno Poljsko so bili ustanovili *Vinedi* iz južne Skandinavije, to je znano dejstvo. Danska kraljevska hiša se imenuje: Kralji Dancev, Gotov in *Vinedov*. Tri krone v švedskem grbu stojijo za Švede, Gote in *Vinede*.

Vsi pisci zgodovinskih romanov, ki so in še poveljujejo domnevno nemške Germane in njihova junaštva, so sicer v zmoti, a vsa njihova pisanja nam bodo sedaj prišla prav, nam pravim *Vinedom*, potomcem praprebivalcev Germanije. Samo nekaj samostalnikov ter pridevnikov bo treba zamenjati – in knjige bodo stale na trdnih tleh zgodovinske resnice.

Lažnivih velikonemških imperialističnih zgodovinarjev, zastrupljalcev odnosov med narodi, ne moremo dovolj strogo obsoditi in kaznovati – za vedno in v opomin! Mar v resnici en sam razumen človek verjame, da bi brez lažnivih ponarejevalcev zgodovine mučeniške smrti umrlo in trpelo mnogo Slovenk in Slovencev in drugih Slovanov? Med

Nemci je preveč plemenitih ljudi, da bi brez takšne predhodne in temeljite ideološke podlage kar tako, v en dan pobijali ljudi. Ako bi bili Nemci in Avstrijci vedeli, da smo *Vinedi* in Nemci bratje, mar bi po tem moglo priti do znanih dogodkov v I. in II. vojni ter po njih? Vidimo, da so prav lažnivi zgodovinarji utirali in utri pot bratomornim vojnem ter so neposredno soodgovorni za mnoga trpljenja in smrti. Posebno zanje bi morali postaviti Nürnberško sodišče, tem zastrupljevalcem narodov ostro soditi ter jih strogo kaznovati. Predvsem pa bi jim morali takoj preprečiti nadalnje kvarjenje otrok in mladine.

Dejstvo, da smo *Vinedi*, danes preimenovani v Slovence, v vsej Evropi staroselci, potrjujejo zemljepisna imena po vsej Srednji Evropi in prav ta imena so jim dali staroselci, naši davni predniki. To dejstvo je zastopal pokojni vizionar Franc Jeza, pred njim pa tudi mnogi drugi npr. grški in rimski zgodovinarji ter poročevalci, arabski popotniki, Karel iz Vagrije (lat. Carlo Vagriese, več knjig), Latz (lat. Giovanni Laziardo, najmanj 12 knjig), oba iz XV. stoletja, Albert Krantz – Kranc v svojem delu Wandalia (leto izdaje 1519, okroglih 50 let po izumu tiska!), Mauro Orbini (Kraljestvo Slovanov, Pesaro 1601), Šáfařik, Jan Kollár, Jakob Lorber, Davorin Martin Trstenjak, Ivan Topolovšek, vsi v XIX. stol., nato Davorin Martin Žunkovič, Henrik Tuma, Berlot in Rebec, Matej Bor, dr. Joško Šavli, Ivan Tomažič, Joseph Skulj, prof. Leopold Verbovšek, Andrej Rant, mag. Vinko Vodopivec itd., da naštejemo samo nekatere.

Opombe pri prevodu knjigice

Dodano besedilo za lažje razumevanje je v oklepajih.

Tomaz Jarič uporablja besedo (der) Slave, (die) Slaven in (der) Winde, (die) Winden, iz besedila pa je razvidno, da gre za *Vinede* in vinedsko ljudstvo, zato je beseda Slave, Winde itd. povsod nadomeščena z besedo *Vined* itd. ter je pisana poševno.

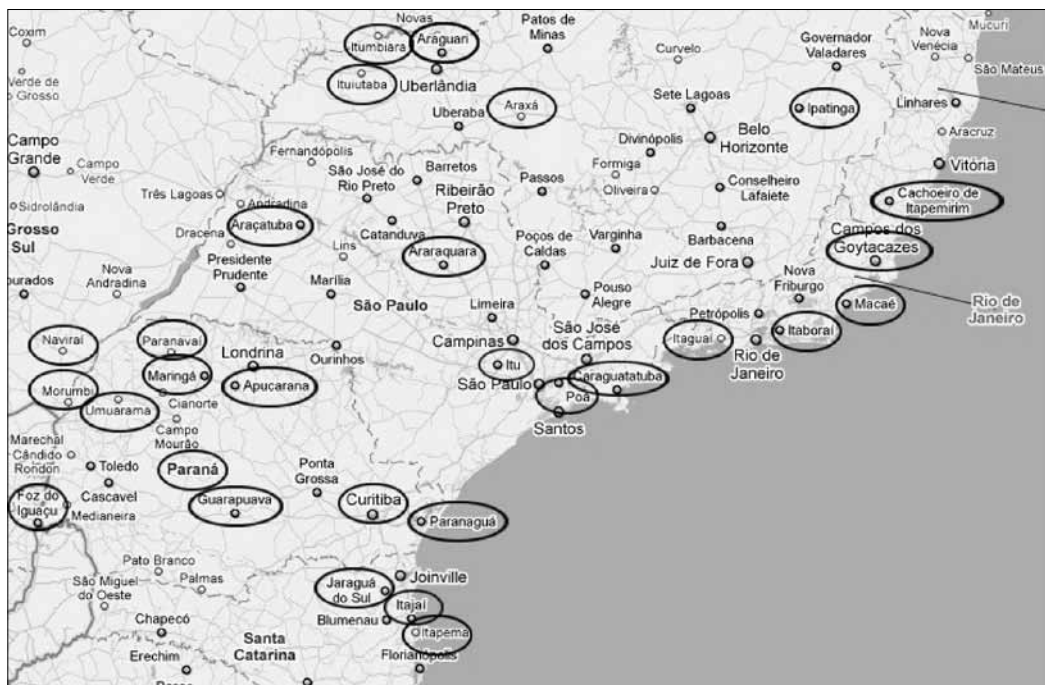
V besedilu uporabljamo črko æ za polglasnik, saj je že pokojni jezikoslovec Škrabec ugotovil, da je takoimenovani polglasnik bližje glasu ‚a‘ kot pa glasu ‚e‘, ki se zlijeta v samoglasnik, imenovan precej ponižujoče pol-glasnik. Prav polglasnik so slavisti dosledno izločili iz slovenskega knjižnega jezika, čeprav obstoja v mnogih besedah in je tudi priznan kot samostojna glasovna oblika. Morda pa bo ustrežnejša pisava tega glasu vrnila njegovo uporabo tudi v knjižno slovenščino.

Prevajalec

Priloga

Zemljevid Ria de Janeira z okolico – google maps, 2011. Čeprav je Rio de Janeiro svetovno in svetovljansko mesto, ki razločno pripada zahodnoevropsko-ameriški omiki ter tja derejo ljudje z vsega sveta, se je tam ohranilo mnogo prvotnih indijskih zemljepisnih praimen, ki so označena. Podobno je v tudi v Mehiki in drugod po Amerikah. To nepristransko priča za to, da so tudi mnoga prastara zemljepisna imena v Evropi neomajen dokaz, kdo je bil tam prvotno naseljen in vse kasnejše prekucije te resnice ne morejo izbrisati.

Čas je, da napišemo evropsko zgodovino na novo!

Povzetek

Knjigica Thomasa Jaritza – Tomaža Jariča, o večinsko slovanskem poreklu prebivalcev nemških dežel, je bila zamolčana. Pisec poudarja: Vsaka znota je sramota za človeštvo. Tisti človek pa, ki ljubi človeštvo, sovraži njegovo zmoto ter ne more drugače, kakor da se trudi zmoto odpraviti. Nevihte očistijo zrak in iz boja mnenj se izlušči resnica. Temu boju nasproti naj gredo moja izvajanja, ki sledijo in naj brez obžalovanja potonejo, ako se ne bodo zmogla obdržati v ognjeni preizkušnji. Zgodovina je kakor drugo Sonce na Zemlji, osvetljuje dejanja in usode ljudstev, toda skoraj bolje je biti kar brez zgodovine, kakor pa živeti z zgodovino brez resnice. Resnica, ki je Bogu dopadljiva, naj nikogar ne užali, sploh pa tega namena ni v mojih izvajanjih, ki ne nosijo s seboj niti najmanjšega namena prizadeti plemenito in spoštovanja vredno nemško ljudstvo. Zbližati dvoje velikih ljudskih plemen, mednju položiti lepi trak medsebojnega spoštovanja in ljubezni, to je namen tega drobnega pisanja.

O / Über die
 večinsko / größten Theils
 slovanskem poreklu / slavische Abstammung
 prebivalcev / der Bewohner
 nemških dežel / deutscher Länder
 spisal / von
 Tomaž Jaric / Thomas Jaritz
 Beljak / Villach

Založba in tiskarna F. F. Hoffmann / Verlag und Druck von F. F. Hoffmann

1853

Knjigici na pot

Vsaka zмотa je ena sramota za človeštvo. Tisti človek pa, ki ljubi človeštvo, sovraži njegovo zмотo ter ne more drugače, kakor da se trudi zмотo odpraviti. Nevihte očistijo zrak in iz boja mnenj se izluči resnica. Temu boju nasproti naj gredo moja izvajanja, ki sledijo in naj brez obžalovanja potonejo, ako se ne bodo zmogla obdržati v ognjeni preizkušnji. Zgodovina je kakor eno drugo Sonce na Zemlji, osvetljuje dejanja in usode ljudstev, toda skoraj bolje je biti kar brez zgodovine, kakor pa živeti z zgodovino brez resnice. Resnica, ki je Bogu dopadljiva, naj nikogar ne užali, sploh pa tega namena ni v mojih izvajanjih, ki ne nosijo s seboj niti najmanjšega namena prizadeti plemenito in spoštovanja vredno nemško ljudstvo.

Zbližati dvoje velikih ljudskih plemen, mednju položiti lepi trak medsebojnega spoštovanja in ljubezni, to je namen tega drobnega pisanja.

Želim, da ta namen ne zgreši zadanega si cilja! Vendar naj se tudi moji izsledki ne srečajo z visoko donečimi, a votlimi nakladanji, temveč z vrlo, nepristransko ljubeznijo do resnice in s klenimi dognanji, ki bodo boljša, pravilnejša ter bolj prepričljiva, vpricho katerih bodo potem moja z veseljem skromno potonila v ozadje.

Pisec

Vseбина

RHETIA (Rezija) pride iz imena Gorecje, gorata dežela in slednje iz gor, gorovje, Gorc ali Gorec, prebivalec gora. Začetni zlog Go- se izgovarja skoraj nečujno, zato so Rimljani, ki so bili z vinedsko govorico Germanije slabo ali kar nič seznanjeni, razumeli samo zadnja dva zloga Rezja in tako je potem nastalo ime RHETIA.

NORICUM izhaja iz zastarele vinedske besede nor, jezero, Norca ali Norica, dežela jezer, katerih je bilo v starih časih neprimerno več kakor dandanes. Tudi ime Norveška izvira iz Nor, kajti v njene morske brege se zajeda mnogo zalivov, ki izgledajo kakor jezera.

Po Šáfařiku so *Vinedi* tam nekoč živeli. Ljudstva utonejo v pozabo, a imena ostanejo. V skladu z Blankovim Zemljepisom III, str. 349, 351, 353, najdemo ime Nor tudi: a) v Mongoliji kot Kukunoor ali jezero Kuku. b) v Turfanu kot Lopnoor ali Lepo jezero ter v Tibetu kot Tengrinooor, kjer morda že preko dva tisoč let ne živi več noben *Vined*, pač pa izvirajo ta imena še iz onih časov, ko so se bili *Vinedi* razširili iz Kašmirja in Hindustana, deloma preko Perzije ter Kitajske in Tatarije v ves širni svet.

Dvoje ali troje imen more pomeniti naključno podobnost s vinedskimi besedami in zato v njih še ne moremo videti zanesljivega dokaza o vinedstvu, toda Nor ni edino ime, katerega so bili zapustili *Vinedi* na onih območjih – kajti beseda handšar izvira iz končar, pokončevalec, ubijalec, in je ena vrsta bodala v Perziji. Beseda Učje pride iz Uč, razsvetljenje, (l)uč, kar je ime za eno sveto govoricu v Tibetu – Bogdo Lama, od Boga dan Lama, prav tako v Tibetu – reka Kerka (Krka, Kærka) v Perziji – puščava Gobi – gola, prazna v Tatariji – številni končni zlogi na -stan, kakor npr. Hindu-, Kurdi-, Afganistan, vsi iz – stan, rod – in celo ime Kašmir, ta prva zibel človeškega rodu je vinedskega izvora ter pomeni Kaža Mir, (po)kaži mir. Kot je znano, je ta rajaska dežela kakor ena trdnjava s treh strani zaščitená z gorovji, na četrti strani pa obdana z reko Ind ter zasluži ime, ki točno opisuje njegovo lego: Kaži mir. Teh nekaj natrosenih drobtin pokaže in dokaže, da Nor ni le sad pesniškega navdiha in ako dodatno ime Tengri Nor izvajamo iz Te Vingori Nor, torej To vinogradno jezero, z zlahka preslišanim samoglasnikom -o- in zlogom ui-, potem spoznamo, da so vsi trije Nor-i, ki se nahajajo na Kitajskem, čisto vinedska imena.

Panonia izhaja iz imena Puanonja, dežela brez hribovja in slednje iz puanno, plano, brez gora, ravnina. Samoglasnik -u- v besedi puanno se izgovarja skoraj neslišno, zato so ga Rimljani zlahka preslišali. Znano je, da Rimljani v Germaniji niso uvajali nobenih novih imen, ampak so obdržali stara imena.

Ime Germanija izhaja iz besede germanja, dežela grmičevja, grmovja in gozdov in to iz besede H(e)rm, Hærm ali Hrm, grmovnica, grm, gozd. Ako strnemo soglasnik -m s sledečim mu zlogom -an, -ani, dobimo v ednini German ter Germani v množini, torej prebivalec/-ci z grmovnicami poraščene dežele ali Grmi – Grmovniki. *Vinedi*, kot prvi prebivalci Germanije so sebe, na pol za šalo na pol zares, imenovali Germani (Gærmāni) in takšno ime so bili nato zvesto prevzeli Rimljani. Šáfařik trdi, da so *Vinedi* prebivali v Germaniji že mnogo stoletij prej, preden so se pojavili Nemci in ta trditev zagotovo ni brez osnove. Seveda so bili zmagoviti Rimljani preponosni, da bi se bili naučili germanskega jezika in so zaradi tega, iz neznanja jezika, mnoga germanska imena popačili vse tja do neprepoznavnosti, tako da v njih ni mogoče prepoznati vinedskega ali nemškega izvora. Kljub temu pri množici imen ne moremo prezreti vinedskega izvora, kot npr. pri imenu Kati, ki izhaja iz Kat, Kotar. Kuadi iz izraza k Uadi, prebivalci bregov voda, Hermunduren iz Herm ter iz duorit, dvoriti, torej so Hermunduoren, z zlahka preslišanim samoglasnikom -o- Hermunduren, izkrčevalci šavja, grmičevja. Dalje: Usibeti, iz usi tj. vsi in -beti, -biti, biti bitke, bojovati se – Maciaki iz mač, meč – Herminoni iz Hermina, grmina – Cimeri iz Zimerji, zimovalci – Fozí iz voz, kajti pokriti bivalni vozi so bili v rabi že takrat – Peucini iz pevci, Soravadi iz Žarko vodi, prebivalci dežele, kjer je v obilju izvirov slatin, grenkih in kislih, Grenkovodani, Kislovodani, kakor se imenuje

še dandanes reka Sarca, ital. Mincio, na Tirolskem – Hauki iz Hauka, razdrapana gora, kakor je še danes ime Kavkazu in kakor še danes imenuje Slav grozljive prepade pod previsnimi pečinami Kavka, zaradi česar najdemo to ime tudi v Dobračevskih Alpah, – Triboki iz Tri bog, trije bogi – Treveri iz Dreve, drevesa, od tod Dreverji, drvarji in ker Francoz imenuje mesto Trier Treves, torej ni nič nemogočega, da je ime vinedsko ter da je sestavljeno iz besede Dreu, drevo in ves, vas, saj govornica ljudstev sega daleč onkraj nastanka mest in ohranja marsikaj zvesteje kakor pa knjige ter zbirke starih listin – Tigurini, iz Ti gorini, torej Ti górani, gorenjci, hribovci. Že samo nezgrešljivo vinedstvo teh ljudstev mora mogočno omajati vero o zgolj nemških ljudstvih kot edinih prebivalcih Germanije. Toda to še ni vse, kar potrjuje zgornjo Šáfařikovo trditev: Da bi si v Rimu povečali slavo, da bi Rimu dopovedali, kako težko je osvajati Germanijo, so se bili Rimljani, kakor kaže vtis, zelo potrudili naštetih prav mnogo imen germanskih ljudstev in tako najdemo zapisanih, odvisno od kraja in dejavnosti, približno 100 germanskih ljudstev, ki pa so bili v bistvu samo veje enega in istega ljudstva. A tudi v vseh omenjenih imenih ne prepoznamo niti enega nemškega imena. *Vined* imenuje Nemca Nemet ali Nemeč, zato je videti, da so tedaj bili Nemci novi prišleki v deželi ob Reni ter do prihoda Alemanov edino sredi *Vinedov* prebivajoče nemško ljudstvo, saj TACITUS v skladu s starim temeljnim izrekom – GERMANI A GALLIS LINGUA DIFFERUNT – prepozna pri teh Nemetih jezik, ki se razlikuje od jezika, katerega so bili govorili Germani in je zato prištel Nemete (Nemce) k Galcem.

Ime Tuiscon pride iz izraza Tuisoun, tj. en človek, ki se napoti v tujino in sicer iz tui, tuj ter iskat, iskoun (iskalen), iščoč, kakor so po ustroju podobne besede npr. boun, bovn, boln, bolan in cerkoun, cerkven. *Vinedi*, katere so bili pregnali iz njihovih azijskih domov, so dali svojemu kasnejšemu kralju ali vodju, katerega so bili oboževali, vzdevek Tuisoun, ker jim je pomagal najti nove domove v tujini, kar je bila zanje Evropa. In ta vodja se je imenoval tudi Odin, Vodin, Vodan (nem. Odin, Wodin, Wodan), iz pojmov uodit ali wodit – voditi.

Ime Thule, prastaro ime za sever, iz Tuille, tuje dežele, kar je množina nemške besede – tujina.

Žensko ime Thusnelda, iz Tuisenelda, skrajšano Thuisnelda ali Tui se ne u da, torej ženska oseba, ki se ne poroči izven lastnega naroda, ki se ne uda nobenemu tujcu. Že samo to ime, kakor da hoče povedati, da je bil Thusneldin soprog en *Vined*.

Ime Tuisto iz Tui stoi, tujec obstani tukaj, od tu dalje za té ni poti naprej. Namreč potem, ko so se bili iz Azije pregnani *Vinedi* razširili do skrajnih severnih širjav Evrope in morda na severu tudi Azije, ko so trčili ob vode Severnega morja, je nastal položaj, podoben tistemu ob nekdanjem Herkulovih stebrih (danes Gibraltarju) – NON PLUS ULTRA. Meji se reče v vinedskem jeziku mea ali meja in mejni bog je torej Mean ali Meján. Ako teh besed ne izgovarjamo s poudarjeno razločnostjo kot dvozlogovne besede, potem nekdo, ki ni več vinedskega jezika, zlahka sliši besedo kakor Man, namesto Mean (Mejan). Na ta način se razjasnita bog Tuisto in njegov sin Mann, kakor ju omenja pisec Haus v svojem delu Staroznanstvo Germanije, del II, na strani 171, kjer pravi: „Morda sta se v semnonnem logu resnično ali pa samo v ljudski domišljiji, zadrževala Tuisto in njegov sin Mann,

praočak nemškega naroda ter so, vsled tega, imeli ta kraj za izvorno torišče Germanov“. Po tej razlagi bi bil sin enega, očitno vinedskega očeta praočak nemškega ljudstva, kar ima za posledico, da je v vsej Nemčiji vladajoče zaničevanje Slovanov pravzaprav ena, v nebo vpijoča žalitev vinedskega boga Tuista.

Ime ljudstva Skaldi izhaja iz poimenovanja po skalah, torej Skaldi, kar pomeni toliko kolikor pevci s pečin, ker pečine in skalovja ojačajo pojoče glase ter pogosto povzročijo lep odmev.

Ime Druidi iz Dreuidi in to iz Dreu, drevo, saj so, kakor je splošno znano, druidi prirejali svoja bogoslužja v svetih gajih, pod drevesi. Iz besede Dreu, dobimo skrajšano Dru ter druide, prim. npr. vinedski izraz „ni dru“, torej: ni (več) drv, ki vsebuje skrajšano besedo dreu.

Nem. Gletscher (ledenik) iz Gledšar, razlednik v daljavo in to sestavljeno iz besede Gled, razgled v daljavo, razgled. Tudi ime Himalaya bi moglo izvirati iz izraza Ima Glaya, ima razgled, ker imamo v Hindustanu posebno veliko slovanskih poimenovanj.

Ime Turje (avstr. Tauern) izhaja iz izraza ‚da Uri‘, da vreme, torej Dauri, dajalec vremena, gorski nazobčani zbiralci vremena, namreč visoke, našpičene ter nazobčane gor, kjer se zbirajo vremena. Iz Da Uri, toda nepravilno zapisano Dauri, so potem Rimljani naredili Tauri ter za Rimljani Nemci Tauern. Iz enakega izraza izvira tudi ime kantona Uri (v Švici) in v skladu z Blank-om III., 11, da-ursko pogorje v Rusiji, III., stran 348, Da-urje na Kitajskem ter Turje na (polotoku) Krimu (tudi staro ime za Kavkaz je lat. TAURUS, dalje Turjak na Dolenjskem ter prvotno ime mesta Zürich/Švica, itd.).

Ime Helvetia izhaja iz zastarele slovanske besede hel, tj. skala, pečina, torej Helvec, skâlar, prebivalec skalnate pokrajine. Enak izvor zaznamuje ime Hela, boginja smrti, ker skalovje spada v mrtvo naravo in celo pogosto povzroči smrt – potem helebarda, mesarska sekira boginje Hele, in parta (bâlta, r/l in b/p), mesarska sekira, ker je na helebardah ena vrsta sekire. Iz te slovanske besede parta izvira morda tudi imeni Parti (Parsi, Perzijci) in partizana (starinsko, helebardi podobno orožje). In končno izvira iz besede Hel tudi poimenovanje skal na otoku Helgolandu, iz hel in gola, gole skale, pečine, dalje Helmuth v Litvi, Helsingburg na Švedskem, Helsingfors na Finskem, Helsingör na Danskem in Helvez Lovi na Nizozemskem, tj., povsod, kjer so bili, po Šáfařiku, *Vinedi* prvotni prebivalci ter so zato korenski zlogi iz njihovega jezika.

Ime reke Are izvira iz pojma arl, gorska vrana (ali jara, jarna, divja, vzkipljiva reka, prim. Arno v Italiji). Ker tudi ta reka pogosto povzroča, kakor skoraj vse gorske reke, trpko škodo po poljih, travnikih in domovih, so ji dali roparsko ime gorska vrana (orel).

Ime Arjovist izvira iz izraza ‚Ar je vist‘, gorska vrana je zvesta. Kajti gorska vrana je namreč, ne glede na svojo roparsko naravo, še vzor zvestobe v primerjavi z galsko nevarnostjo, kajti v surovem gorskem svetu je človeški vsakdan sicer trd, toda še vedno varen, medtem ko najde človek v Galiji smrt in pogin. Ta pripomba se nanaša na sledeče dejstvo: Ne oziraje se na strašen poraz, kakršnega je bil zadal Cezar Helvetom, ki so se hoteli preseliti v Galijo (danes Francija), so šest let kasneje Rauraki, v zavezništvu z Boji, Markomani, Harudi, Triboki, Nemeti in Vangi (gl. tudi otok Vanga v Brionih), ponovno

vpadli v Galijo, toda tudi ta drugi pohod narodov je bil Cezar morilsko odbil. Arjovist je vodil ta ponesrečeni pohod ljudstev. S krvavečo dušo je najbrž vinedski del poražencev vzdihnil: „Ar je vist! Ar je vist!“, s čemer so hoteli povedati – gorski vran je bolj zvest kot ti. Med tolovaji izpade gorski vran kakor angel, hujši ničvredneži so nas vodili v Galijo. Ta očitek Arjovistu se je v ustih ljudstev spremenil v trajno ime, kajti kakor vse kaže in je zelo verjetno, se pred porazom še ni bil imenoval Arjovist, marveč je imel drugačno ime ter je dobil ta žalostni vzdevek, ki ga postavlja celo pod vranjo zvestobo, šele po porazu ali pa, da se je z njim imenoval vsaj še nekoliko častno.

Schwyz iz Šivic, živahen, vesel človek, kar je za Švicarje še danes znano (še v XIX. stol. je omenjeno vinedsko ljudstvo v gorah kantona Vallisa. Švicarji so jih imenovali zaničljivo Huni, prostodušno pa so priznavali, da so ti Huni zelo veselo ljudstvece).

Ime Solothurn, nem. Goldberg, izvira iz Solot, zlat ter Gurn, iz Gorn, gora.

Ime Appenzell (v Švici), apeno torišče iz besed Appen, apno in Zell, selišče, selo, mesto.

RHODANUS iz ‚Rhodan‘, rebrasta reka, rebrasto porečje, iz besede ‚Rod‘, rebro (og-rod-je), kajti reka na poti vzdolž doline navzdol posrka z obeh strani doline vase množico gorskih hudournikov, tako da pogled nanjo, iz ptičjega leta, zelo spominja na kačje okostje, ležeče na hrbtu. Tudi njeno današnje ime Rhône more biti že vinedskega izvora, in sicer iz Rodne tj. rebrač, kajti soglasnik -d- izgovarjamo skoraj neslišno, zato ga vsakdo, kdor ni seznanjen s vinedskim jezikom, zlahka presliši. Rhône se še danes imenuje v jeziku tamkajšnjih domačinov – der Rodden – ter s tem potrjuje izvajanje iz ‚Rod, Roden, Rodan‘ celo z dokazom iz ljudskega jezika – s tem prastarim, nepodkupljivim ter zvestim spričevalom (slovenski pridevnik ‚rôd‘ pomeni tudi hrapav, skodran, surov, pust, izžet, gl. Pleteršnika).

Ime reke Drense iz Drenca, razkopalka, vrtalka, derka (prim. tudi drencati, drncati itd.) in to iz glagola dret(i) (gl. tudi reko Derwent, Vel. Britanija, Derventa/Balkan ter Drava).

Ime RHENUS iz goren, gorski tok, gorska reka. Uvodni zlog Go- se izgovarja skoraj neslišno ter ga zato ljudje, neuki jezika, zlahka preslišijo, kakor navedeno že spredaj pri imenu Gorezja in nato Gorin.

Ime Inn iz Gorin, majhna gorska reka. Tudi ime reke Rene (nem. der Rhein) je v starih listinah zapisano kot Rhin, ker noben strog zakona ne razlikuje besedi Gorin in Goren.

Ime gore Matihorn (Švica, Italija), Omot(ič)na gora, iz glagola mati (3. oseba ednine), kar pomeni: On povzroča omotico in – -horn, od Hora, gora. Vsa imena gora s končnico -horn, kakor so npr. Wetter-, Schreck-, Finster-, Breit- ter Großhorn, vsebujejo vinedski korenski zlog -horn in so zato vinedskega izvora (Matterhorn, Valis, Švica, tudi svn. pridevnik mator, meter = prileten, star, gl. Pleteršnika, torej Matora, Meterna gora, Stara gora, Stari rog, ker je s strani Zermatta videti kakor en mogočen rog).

Ime Tessin (Švica) iz Tesen, Ta ozka, ime reke, ki se prebija skozi ozke tésni – tésno stisnjena teče ta reka. Tudi njeno latinsko ime TICINUS more izvirati iz vinedske besede ‚tiči‘, tj. ona tiči (v tésni).

Ime Waadt (Švica), iz Wada, voda, ime, ki kakor v primeru reke Adda nedvomno izvira iz Wada ali Uada, posebno še zato, ker se samoglasnik u- v besedi Uada izgovarja komaj čujno.

Ime Tirol (Avstrija) iz Ti Rouli, rovi, žlebi, namreč globoko vrezane prepadne doline, kakršna je npr. Kanalska dolina na Koroškem, katere si predstavljamo kot žlebe, rove, jarke, iz CANALIS, žleb, jarek, potem imamo na Solnogradskem (Avstrija) Rauris, iz Rourica ter AUGUSTA RAURACORUM v kantonu Basel (Švica). V starini samoglasnikov a in o niso strogo ločevali, marveč so ju je, posledično, nadomeščali z enim vmesnim glasom, zdaj zapisanim z a zdaj z o ter od koder imamo ime Arlberg, iz Arl (nekako kot Orle pri Ljubljani), Vranja gora in Ortlspitze iz Orl, nem. der Rabenberg, torej izvira oboje iz besede vran, vrana in na enak način zdaj Rou, zdaj Rau, rov, žleb (primerjaj krajevno ime Rova pri Domžalah).

Alzacija, nem. Elsass je poimenovana po olšah, ali, kakor smo pravkar premlevali, zlahka tudi iz Alsa, tj. jelša. Tudi njeno mejno gorovje na zahodni strani nosi verjetno vinedsko ime, kajti ni izključeno, da ime Vokezi ne izhaja iz Vouke, tj. Volčje pogorje, ako preslišimo samoglasnik ,u' ter s končnico -eze, ki, kakor je pripeta npr. na besedi HUNGARESE ali ANGLESE, da Vokeze. Ker so, kakor navaja Haus, v Alzaciji prebivali Triboki, ne more preostati noben dvom o vinedskem značaju Alzacije.

Ime Švabska izvira iz Suaben ter le-to iz zuabit, sklicati skupaj, izbrani, povabiti, tj. ime, ki namiguje na švabsko zvezo ljudstev. Sicer pa dejstvo, da je bila Švabska prebivališče *Vinedov* ne sledi samo iz imena njenega glavnega mesta VINDELICORUM AUGUSTA, ki je, kakor tudi VINDONISSA v Aargau-u (Švica) in VINDOBONA (danes poavstrijakeno Wien, kar pa je še vedno zvestejše izročilo kakor novo slovensko – Dunaj!) v Avstriji, nosila ime *Vined* na čelu, povrh vsega so Rimljani imenovali celo deželo VINDELICIA. Celo nem. Staufen je najbrž vinedskega izvora stau ali stou, stol, kakor so npr. še do pred kratkem v velikem ugledu obstojali Stol-i na Ogrskem.

Ime Costniz iz besede Gozda, Gozdnica in slednji iz groza, strah. To veliko jezero deluje na marsikaterega nevajenega opazovalca presenetljivo pretresljivo, kar je verjetno vzrok, da so mu dali takšno ime.

Ime Bavarske Baiern izvira iz Bojar, zakrnelo tudi Bajar, boj(ev)nik, Bojarna, Bajarna, torej dežela boj(ev)nikov.

Ime reke Isser (reka Isara, teče skozi München) izvira iz imena Izar(a), tj. reka iz jezera (gori čez Izaro, gori čez gmajnico, primerjaj tudi znano smučarsko središče Val d'Iser – dolina Izare v Savojskih – Zavojskih Alpah, Francija).

Ime reke Iller, izhaja iz ‚Illar‘, hitrec, reka, ki hitro teče.

Ime reke Regen ima svoj izvor v imenu Recken, hudournik, deroča reka. Nemška beseda (der) Recke, krepak mož, divji kopač, sekač, bi mogla biti izpeljana iz njenega imena. Mesto Regensburg (na Bavarskem) je zapisano v starih listinah kot Reckna spurug, torej je očitvidno ime nastalo iz Recken ter so ime šele kasneje ponemčili iz Recka, Reckna v Regen (Recka je pravzaprav enostavno reka, star. renka, kakor je npr. Reka v flanatskem (staro ime za Kvarner) zalivu, danes pohrvatleno Rijeka).

Ime Böhheim (Bohemija, Pemska, češka) iz Bojeham, Bojeviški gozd in sicer iz Boi, vojna ter ham ali hom, zelo verjetno tudi Chom, gozd. Ime Hom so kasneje ponemčili v Heim, od tod prideta imeni Bojeheim in Böhheim ter tudi Hamburg in Homburg, oba sta vinedskega izvora, pa še Drusenheim v Alzaciji ne izvira iz imena DRUSUS, marveč iz

Drus, drozg in Ham, gozd, sicer bi se mesto moralo imenovati DRUSIA ali DRUSIUM, nikakor pa ne Drusenham ali Drusenheim.

Ime Marcomani prihaja iz Marchomani, prebivalci moravskih gozdov. Ta beseda je sestavljena iz skrajšane besede Marave, Moravska in iz Chom, gozd. Končni soglasnik -m, spojen z -an, -ani pada v ednini Marchoman ter Marchomani v množini, kakor že spredaj German in Germani.

Marbod je bilo ime kralju Markomanov ter je živel v istem času kakor Herman. Oba sta užila vzgojo v rimski vojaški šoli ter sta se zato umela kasneje postaviti Rimljanom po robu. Čisto vinedsko ime Marbod je sestavljeno iz skrajšane besede Marave ter iz besede Bod, vod(ja). Vojaški vodja, kar pomeni beseda Boibod, boj(a) vod(ja) ter zatorej pomeni osebno ime Marbod toliko kolikor Moravski vojvod(a), -vojd.

Ime Friesen (Frizi, Frigijci) Vriesen, torej so ti ljudje Vreslani, ime, ki je povzeto po imenu rastline Vries, (v)resje, prebivalci goljave, poraščene z (v)resjem (glas v- se je sčasoma sprevrigel v f-; stoletja kasneje se je bil npr. plemiški rod, ki je zasedel angleški prestol, poimenoval po rastlini brnistri, Planta Genet, najslavnejši predstavnik je bil Rihard Levjestrčni. Ali bizantinski cesar Konstantin Porfirogenet, itd.).

Radbod je bil kralj Frigijcev (Frizijcev) ter je njegovo čisto vinedsko ime sestavljeno iz Rad, tj., veselo odločen ter iz Bod (voj)vod, torej pomeni ime Radbod toliko kolikor Ta veselo odločeni (voj)vod(a) (soglasnik v se pogosto zamenjuje z glasom b, tki. betatizem).

Ime nem. Herman der Cherusker, slovensko Herusk Herman, pride iz besede Herm, grm ter hkrati pomeni tudi grom, torej pomeni Herman toliko kolikor Grm(ovnik) ali Gromovnik. Sam se je, kakor vse daje videz, priročneje kakor Herman imenoval Hrmin, iz Hrmina, grmovina ali hrom, grom, saj so ga Rimljani imenovali Armin, s tem, da so njim tuj in raskav začetni zlog Hrm-, ki je brez samoglasnikov (razen dveh samoglasnikov æ, imenovanih polglasnik, ki pa v slovensčini, žal, ne šteje!) izgovarjali kot Arm- .

Ime Heruski izhaja iz Geruski ter to iz Gorouski – Görouski, kakor npr. Göriach (Gorjuše) namesto Goriach ter Wölnitz namesto Wolfnitz – in zato pomeni Geruski toliko kolikor Hribovci, Gor(j)ani, Hostniki, Gozdniki. Končni zlogi na -ski, niso nikoli nemški in hkrati s samoglasnikom -u- v istem zlogu izgovorjeni -o- nepoznavalci jezika sploh ne opazijo, ampak čujejo zgolj Geruski. Ker so imeli Geruski, pod poveljstvom Hermana, najodličnejši delež pri obrambi dežele, odbili ter nagnali so tudi Langobarde, so zato od tedaj dalje prevzeli ime Vranki tj. Branki (ki branijo, branilci, brambovci). To ime izvira iz glagola vraniti ali od vran (bran, betatizem), orožje in je nedvomno vinedsko. Ko so kasneje Novofranki, ne več pripadajoči k vinedskemu, temveč bolj k nemškemu plemenu, osvojili deželo Geruskov, je ime Vranki prešlo na te zmagovalce in podjarmljeni vinedski Prafranki so izginili iz zgodovine. A ker so bili prvotni Franki brez vsakega dvoma *Vinedi*, potem to dejstvo tudi pojasni, zakaj je bil veliki vinedski kralj Samo, ki je nastopil kakor en vinedski Mojsez ter je hotel osvoboditi, kakor je bil slednji Izrael, svoje podjarmljene *Vinede*, sicer en rojen Frank, ki pa je bil obenem tudi *Vined*, kajti v onem času je bilo še popolnoma nemogoče, da bi bili že kar vsi v frankovski deželi podjarmljeni *Vinedi* ponemčeni.

Ime Bataver, otok iz Wadavar, Vodni var(uh), iz Wada, tj. voda in Var, iz varit(i), varovati, várati (zaznati, opaziti, zapaziti, opazovati, Pleteršnik II, str. 740), torej zaščita, ščit, kajti za rekami se je lažje braniti pred sovražniki. Kot je znano, so na tem rečnem otoku prebivali salijski Franki. Enemu raziskovalcu zgodovine se je o tem ljudstvu zapisala pripomba, katero je vredno pomniti: „Dokler se je omenjalo ime Heruski, ni bilo še nič znanega o Salijcih, a kakor hitro so se slednji pojavili, so Heruski izginili“. Iz te pripombe izhaja trdno zagotovilo, da so bili Heruski in Starofranki eno in isto ljudstvo, ki je iz spredaj omenjenega vzroka spremenilo svoje ime (kakor npr. *Vinedi*, *Vinidi*, *Vindiši*, *Vendi*, *Vandali*, *Vendejci*, *Veneti* itd.) Za zanesljivo vinedskost tega ljudstva z dvojnimi imenom pa priča, razen že spredaj napisanega, tudi okoliščina, da so imena *Winda-*, *Vodo-*, *Salo-* in *Arogast* čisto vinedska imena ter da je teh četvero mož napisalo oni prastari zakonik, katerega so kasneje Novofranki prevzeli od Prafrankov, kakor jim tudi ni bilo pod častjo prevzeti lepo ime nekoč nadvse slavnega in čeprav premaganega, a še vedno spoštovanja vrednega vinedskega (staro)frankovskega ljudstva.

Ime *Deutsche* (mn.), Nemci, se je izoblikovalo iz izraza *Daite še*, *dajte* in *dajajte* kar naprej, brez prestanka. Ko so bili Nemci osvojili Germanijo, so bili tukaj bivajoči *Vinedi* že na precej visoki stopnji omike. Ukvarjali so se s poljedelstvom, živinorejo, z obrtni ter trgovino, skratka, bili so v vseh pogledih marljivi in obrtni. Usoda podjarmljenih ljudstev je bila delati in sadove svoje marljivosti izročati v roke zmagovalcu – tj. biti marljiva čebelica in suženj vladajočega ljudstva. Tudi v Germaniji te razmere niso izostale, kajti da bi Nemci, ki so bili vdrli v Germanijo, bili po tem popolnoma iztrebili *Vinede* (potem bi bili morali začeti sami delati in konec bi bilo lagodnega gospodstva!), o tem ne vesta niti zgodovina niti ljudske bajke ničesar ter dejstvo o neiztrebitvi *Vinedov* potrjuje, da je iz besede *Slav* (*Slovan*) izšla nemška beseda *Sklav(e)*, tj. suženj, ker so se bili Nemci navadili v vsakem Slovanu videti sužnja in so pričeli zaničevati Slovane. S tem dejstvo se sklada tudi zgodovina, kakor npr. piše Haus I, na str. 58: „*Sklav* je bilo prvotno ime enega ljudstva – *Slav* – vendar so ga, po podreditvi večine tega ljudstva, pričeli uporabljati za vse tlačane“. Ta podjarmljeni narod so, brez vsakega dvoma Slovani, kot novopečeni sužnji. Med gospodarji in sužnji ne obstoji eno določeno merilo za dajatve, posledično so pogoltnejši gospodarji kar pogosto, nasploh pa so vsi gospodarji skupaj svojim sužnjem precej kratki ukazovali – *dajte še* – kar *dajajte* – *dajte še*, *dajte še*. Kadarkoli je *Vined* ugledal enega Nemca, si je najbrž dejal, sam pri sebi ali pa tudi svoji okolici: „*Tamle* prihaja še en *Dajte še*“ in tako je pri *Vinedih* postalo navadno, označiti vsakega Nemca ter vse Nemce z imenom „*Daite še*“. Nемец se zaradi tega imena ni počutil prizadetega, temveč polaskanega na ponosno prednost, da je gospodar, da je vladajoče ljudstvo ter zato v srečnem položaju, ko je mogel zadovoljevati svoje potrebe zgolj z ukazom „*Dajte še*“, in tako so Nemci, v začetku najbrž šaljivo ter samo med dobrimi prijatelji, sami sebe poimenovali, potem vedno resneje in na koncu trajno. Ker pa Nемец nikoli ne govori čiste vinedščine, je zato izpustil končni samoglasnik -e v besedi ter govoril *Dait še*, ali z drugim pravopisom *Deutsche* (danes Nemci). To pričujoče izvajanje je sicer podano v bolj šaljivem smislu, toda pogosto je v eni šali več resnice, kakor v vsej očetniskoli resnobnosti.

Nikarte se posmehovati in pomilovati izpeljavam v tej drobni knjigici, dokler ne morete na njihovo mesto položiti očitno boljših, pravilnejših, točnejših. Daleč bolj ubožne so dosedanje nemške izpeljave, ko npr. duhoviti Rotteck ne čuti pomislekov, da ne bi izpeljeval imena Germani iz mejnega kola na severu MANN RECTE MEAN ter Heruska Hermana razlagal kot Heeresmanna (nem. armadnega poveljnika), kakor da bi bil izraz nem. Heer (armada, vojska, skupaj z vsemi pritliklinami, moštvo in opremo) znan že za časa (rimskega cesarja) Augusta ter bil povrh vsega že znan v tedanjem nemškem jeziku. Niti eden današnji Nemec ne bi premogel razumeti nemškega jezika, kakor so ga govorili pred tisoč leti, sploh pa ne one nemščine, katero so bili govorili pred osemnajst sto leti. Jezik pa, katerega Nemec ne zmore razumeti, še vedno ostaja en jezik, toda ne nemški. Ona stara govornica je prešla in nastala je popolnoma nova, česar pa omenjeni Rotteck, kot se vidi, ni upošteval. Kakor on, grešita tudi Blank in Mahlmann, ki v svojem sicer pridnem Zemljepisu izpeljujeta ime Germanija iz brambovcev in Arjovista, kot: ‚čvrst v časti‘. Haus v svojem delu Veda o starinah Germanije (nem. Alterthümerkunde Germaniens) ugiba, kako da je zlagoma, korak za korakom, iz imena Tuiskon nastalo ime Tuisker, zatem Tuitsche ter, po težkem porodu, beseda Deutsche (Nemci, mn.). In prav isti Haus se pregreši ponovno, namreč ko se loti izvajati ime nem. Franken, Frankija, dežela Frankov, iz poulične popevke – Frank und Frey – ki je bila komajda mogla obstajati že za časa (rimskega cesarja) AUGUSTUS-a, in tako torej današnje poulično popevko izgrebe in jo prodaja kot izvor za prastaro ime Frankov. Takšne baže so nemška izvajanja. Po izvajanjih v tem drobnem spisu so Helveti, Tigurini, Rauraki, Triboki, Soravadi, Trevi, Batavi, Frizi, Uzibeti, Franki, Kimri, Hauki, Fozi, Peucini, Hermononi, Katti, Svevi, Heruski, Boji, Marcomani, Kuadi, Hermunduri nedvomno vinedska imena ljudstev in z nekaj sile bi brez dvoma prepoznali še več takšnih prastarih imen germanskih ljudstev kot vinedska imena, ker se je, po vsej verjetnosti, eno glavno vinedsko pleme bilo naselilo v Germaniji ter sploh na evropskem severovzhodu. Ker med tako številnimi vinedskimi imeni ne najdemo enega edinega nemškega, potem moramo videti v Nemetih edino resnično nemško ljudstvo in neke vrste predhodnico kasnejšega nemškega vdora v Germanijo. Precej mogoče je, ja celo verjetno, da so Nemci šele kot Almanji privandrali v Nemčijo, podjarmili tukaj živeče *Vinede*, na katere so pri vdoru naleteli in se dvignili v vladajoče ljudstvo. Razlogi za takšno mnenje so naslednji:

Prvič: Galci, kot prastari in najbližji mejaši Germanije, še danes imenujejo Nemce Alman, iz česar sledi, da so Nemci in Almanji eno in isto ljudstvo (tudi Španci ter še nekateri drugi še danes imenujejo Nemce Al(e)mani). Ljudski govor je zvestejši ohranjevalec posameznih dejstev, kakor pa so knjige in arhivi.

Drugič: Stoletja pred prihodom Almanov sta bili Nemčija in Galija obljudeni in do prihoda Almanov ni padlo nobenemu Galcu niti na pamet, da bi bil prebivalce današnje Nemčije imenoval Almane. Akoravno si lahko predstavljamo, da so se Almanji, ko so bili prišli v Germanijo, počutili prešibke, da bi se bili spustili kar v boj proti Rimljanom in Germanom (verjetno so, kakor Rimljani v rimskih osvajanjih etrurskih mest eno za drugim, delovali proti Germanom točkovno) ter da so, po vzoru drugih osvajalcev, pregovorili za zavezništvo Katte, Teukte, Uzibete ter Vangione (glej otok Vanga v Brionskem otočju), toda iz takih zvez ne nastane nemški jezik, sploh pa ne nemško ljudstvo.

Tretjič: Vinedska imena so razširjena po vsej Nemčiji (in Švici, in Avstriji, in Franciji, in Veliki Britaniji in Irski itd.) Tako kakor sklepamo iz najdenih rimskih spomenikov, da so tam nekoč bili Rimljani, enako je nujen zaključek iz vinedskih imen, ki so razprostrta preko vse Nemčije, da so morali biti tam nekoč *Vinedi* in sicer pred Nemci, kajti, ako ne bi bili tam *Vinedi* pred Nemci, potem bi se bili *Vinedi*, kot zmagovalci razširili preko cele Nemčije, postali vladajoče ljudstvo in ne bi bilo nobenega nemškega jezika, kajti kakor je bil izginil vinedski jezik ravno iz razloga, ker so bili tam nastopili Nemci kot zmagovalci ter so nato, v teku stoletij, ponemčili vse in vsakogar pred seboj, bi se bilo zgodilo tudi v nasprotnem primeru.

Vinedska praljudstva v Germaniji niso bila, kakor smo že omenili, iztrebljena, temveč so se pomešala z Nemci, nekako kot zamorci v Ameriki s svojimi gospodarji, sprejeli so njihove običaje in jezik ter se v teku stoletij tako temeljito ponemčili, da je z izjemo nekaj lastnih imen (npr. Zajc, Krčmar, Kres, Župan, Vojd, Mike, Fon itd.) poniknila vsaka sled njihove nekdanje navzočnosti.

Nemci so lepi ljudje in nič manj lepi niso *Vinedi* in zato ne moremo izključevati, da se niso zmešali med seboj, saj si je popolnoma nemogoče predstavljati, da bi dva tako čedna ljudstva mogla bivati eno ob drugem poldrugo tisočletje brez medsebojnih porok, katerih se še danes sklepa na tisoče. Verjetno se ne more nobena nemška družina ‚hvaliti‘, da je čistokrvnega nemškega porekla, ko pa so se tolika vinedska ljudstva, ja, na milijone vinedskih prebivalcev se je vmešalo v neprimerno manjše nemško ljudstvo.

Toda! Ampak! – bi mogli ugovarjati – od kod to mešanje vse dotlej, dokler nemška zgodovina ne ve ničesar o vinedskih prebivalcih Germanije ter jih ne omenja niti z enim zlogom, torej temu mešanju manjka vsaka zgodovinska podlaga. Vendar napaka, ki je sprožila takšen pomisleka, ne leži v zgodovinskih dejstvih, marveč v celoti pri pisnih zgodovinah, kajti že zdavnaj bi moralo nemške zgodovinopisce zbsti vprašanje, kako in od kod je vendar dejstvo, da od stotih imen germanskih ljudstev iz njih ne pokuka na svetlo niti en nemški zlog? Ako bi se bili nemški zgodovinopisci z vso potrebno resnostjo od blizu soočili s tem prvim vprašanjem, bi se bili sami spotaknili ob naslednje vprašanje, namreč, od kod jim pravica, da popolnoma tuja ali najmanj nenemško zveneča imena razglasijo za čisto nemška in ob tem ne začutijo niti najmanjšega nemira ter niti ne podvomijo ob nemškosti teh popolnoma tuje zvenečih imen? Ko bi si bili nemški zgodovinopisci to dvojico lahkih vprašanj temeljito in od blizu ogledali, potem bi se bilo moralo kmalu pojaviti prepričanje, da vsa ona zgodovinsko trdna dejstva popolnoma manjkajo, po katerih naj bi v Nemcih videli praprebivalce Germanije. Nemci zaničujejo Slovane, skupaj s slovanskim jezikom in naravna, pravična kazen za takšno zaničevanje je tukaj nakazana zabloda nemških zgodovinopisarjev.

Prvo mešanje med Nemci in *Vinedi* pade v precej globoko zgodovinsko temo, ko je nemški vulkanski kotel že pričel kuhati ter je s tem za dolgo časa preprečil kakršnokoli zgodovinsko bistrost. Ko se je po dolgotrajnih sem ter tja njih končno pričelo v zgodovini daniti, so bili vinedski elementi v Nemčiji že zabrisani, z izjemo onih sledi, katere so poznavalcem vinedskega jezika germanskih ljudstev svetile iz daljave nasproti na pot. Nемец se ni naučil vinedskega jezika, saj ga je preziral, zato so bile zanj te sledi, kakor

da sploh nič več ne obstajajo. Ob svitanju svetlejšega dne v zgodovino pisju je Nemec videl vso Germanijo poseljeno zgolj z nemškimi ljudstvi, v novejši zgodovini je bral, da so se Slovani šele v V. in VI. stoletju pojavili na vzhodni in južni meji Germanije ter ni imel osnovnega pojma o tem, da so bili ti *Vinedi* v V. in VI. stol. samo pozna krdela, zanj pa so bili čisto prvi in popolnoma novi prišleki – in na takšen način se je izoblikoval v vsej Nemčiji gromozanski predsodek, namreč, da so bili Germani, katere je bil opisoval TACITUS in njegov strokovni tovariši, nezmešani Nemci – ter da so samo Nemci izpolnili vsa ona dejanja, o katerih za Germane pripoveduje preteklost.

Plemenito ter spoštovanja vredno je nemško ljudstvo – med ljudstvi tega sveta na daleč blesti s svojimi umetnostmi, s svojo znanostjo, pogumom in občutkom za vrline – zato ta drobni zapis ne nosi v sebi niti najmanjšega zlega namena užaliti nemška srca, marveč ga vodi samo en dobrohoten namen, da bi razdrlo ta nemški predsodek, ki Nemce nagiba k temu, da gledajo na *Vinede* zviška, z določenim prezirom in čigar velikanski predsodek sicer priznано nemško temeljitost nemškega raziskovalnega duha zatemni v očeh tistih, ki morda vedo, da Herman in Hermanova bitka, da Markomani ter večina ostalih germanskih ljudstev, ki so jih opisovali ter imenovali rimski zgodovinarji, niso pripadali k Nemcem. Na tem svetu je vse minljivo, tudi ta ljudstva so izginila, globoko potonila, kakor Babilon in Palmyra ter Tir in Kartagina in tako, kakor je Nemec ponosen nanje, naj bo tudi *Vined*, dva bratska naroda naj si delita skupaj to dediščino.

Ko bo Nemcem postalo jasno, da so se vsi praprebivalci Germanije in nemški narod pomešali med seboj – da so bili ti praprebivalci *Vinedi* – da je iz te mešanice več kot polovica nemškega ljudstva vinedskega porekla – da nobena nemška družina ne ve in ne more vedeti ali je nemškega ali vinedskega porekla – da se še kar naprej sklepa na tisoče porok med Nemci in *Vinedi* – da noben bog ne more več ločiti dvoje, izpred več kakor v poldrugem tisočletju skupaj, eno v drugem zraslo lepo ljudstvo in posledično naj tudi človek ne poskuša potegniti med njima pregrade – da po plemenitosti in pogumu *Vinedi* tekmujejo z Nemci – da je tisoč književnih del, katere so bili napisali *Vinedi* v nemškem jeziku, ki se kažejo kot nemška književnost – da ni že od nekdaj nobene umetnostne veje ali področja v znanosti, kjer ne bi bili *Vinedi* krepko sodelovali ter se v njih odlikovali, enako kot Nemci – z eno besedo – ko bo vse to postalo Nemcem popolnoma jasno, potem smemo upati, da bodo Nemci, kot polovični *Vinedi* manj odbijajoče in prezirljivo sodili o *Vinedih* in se jim bodo marali približati z več ljubezni.

Človek, ki v surovem narodnjaškem mraku zaničuje druge narode, ki so morda enako plemeniti kakor njegov lastni, se sam dela smešnega in vrednega zaničevanja. Nobeno ljudstvo ni popolnoma dobro in nobeno ljudstvo ni popolnoma slabo, posledično ni potrebe, da bi enega zlatili in drugega zaničevali. Ljubezen rada domuje v velikem duhu in v širokem srcu, a le malodušna hlapčevska naravnost sovraži in prezira druge narode. Nemci so širokosrčni ter plemeniti, plemeniti in širokosrčni so *Vinedi*, nobeno ljudstvo naj se ne sramuje drugega in Božji mir bo domoval na Zemlji.